

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Β´*

Άριθ. Πρωτ. 36

Τῆς 25ης Μαρτίου 1986 ἐκ. ἡμ.
Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

*«Παραγγέλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς
(νὰ ἀποχωρίζεσθε) ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως
περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν...».*

(Β´ Θεσσαλ. γ´ 6)

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, Χριστὸς ἀνέστη!

Ηλόφωτος Σκέπη τῆς Ὑπερευλογημένης Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, Ἦς τὸν Εὐαγγελισμὸν ἐορτάζομεν, εἶθε νὰ προστατεύῃ ἡμᾶς ἅπαντας ἀπὸ ὀρατοῦς καὶ ἀοράτους ἐχθρούς.

Διὰ τῆς παρουσίας δευτέρας Ἐγκυκλίου ἡμῶν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς τὴν τελευταίαν ἐπίθεσιν, τὴν ὁποίαν ἐξαπέλυσεν ὁ ἀνθρωποκτόνος διάβολος ἐναντίον ἡμῶν πρὸς ἀναστολὴν τῆς θεαρέστου ἡμῶν προσπαθείας διὰ τὴν κατάλυσιν τῶν σκοτεινῶν ἔργων αὐτοῦ.

Ἡ παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἡ ἔνεκα ταύτης ἄθεσμος Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία τοῦ 1924, ὡς καὶ ἡ θεομισθὴς Μαγεία, ἣτις ὑπὸ διαφόρους μορφὰς γνωρίζει εὐρυτάτην διάδοσιν εἰς τὰς πονηρὰς ἡμέρας ἡμῶν, εἶναι βεβαίως σκοτεινὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, ἐναντίον δὲ αὐτῶν, χάριτι Κυρίου, ἀγωνιζόμεθα ἀδιακόπως καὶ διὰ τοῦτο ἔχομεν καταστῆ ὁ στόχος τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων.

Ψευδοδημοσιογραφία, Νεσημερολογίται, καινοτόμοι Οἰκουμενισταί, δυστυχῶς δὲ καὶ τινες πεπλανημένοι Ἀκαινοτόμητοι τοῦ Πατρίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, συνησπίσθησαν ἐναντίον ἡμῶν καὶ ἔγραψαν κείμενα τελειῶς ψευδῆ, συκοφαντικά, ἀσεβῆ καὶ κακόδοξα.

Δὲν θὰ ἀναιρέσωμεν διὰ τῆς παρουσίας τὰς ἀντιεκκλησιαστικὰς καὶ ἀντορθόδοξους θέσεις αὐτῶν, διότι τοῦτο ἤδη ἔγινε, μὲ τὰς πρεσβείας τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, εἰς εἰδικὰ πρὸς τοῦτο κυκλοφορήσαντα ἔντυπα.

Ἐκεῖνο μόνον, τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ παραγγείλωμεν εἰς ὑμᾶς, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι νὰ ἀποχωρίζεσθε καὶ νὰ ἀπομακρύνεσθε, κατὰ τὸν λόγον τῆς Θεαρέστου Ὁρθοδόξου Ἀποτειχίσεως, ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς τοὺς «ἀτάκτως περιπατοῦντας καὶ μὴ κατὰ τὴν Παράδοσιν» τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίσσεως.

Ἐχομεν Ἀποστολικὴν ἐντολὴν νὰ «ἀληθεύωμεν ἐν ἀγάπῃ» (Ἐφεσ. δ' 14), ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ αὐτόκλητοι τιμηταὶ ἡμῶν ἀποδεδειγμένως δὲν εἶναι οὔτε φιλαλήθεις, οὔτε φιλάδελφοι, διότι «ἕτεροδιδασκαλοῦν» καὶ δὲν ἀκολουθοῦν «τοῖς ὑγιαίνουσι λόγοις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλία» (Α' Τιμ. ς' 3).

Ἡ ἀλάθητος ὁμως διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου εὐσεβείας πληροφοροεῖ ἡμᾶς σαφέστατα τὰ ἑξῆς:

α) Ἡ Καινοτομία τοῦ 1924 εἶναι ἀντορθόδοξος ἔκφρασις τῆς ἐκκλησιομάχου καὶ χριστιανοκτόνου αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

β) Ἡ Μαγεία καὶ ἐν γένει ὁ Ἀποκρυφισμὸς εἶναι ἔργον διαβολικὸν καὶ καταλύεται διὰ τῶν ἐξορκιστικῶν εὐχῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

γ) Ἡ θεωρία τῆς ἀπωλείας τῆς Θείας Χάριτος ἐκ τῶν ἀκρίτων εἰσέτι αἰρετικῶν εἶναι ἀντορθόδοξος καὶ ἀποτελεῖ ἀντένοστασιν εἰς τὸν θεάρεστον ἀγῶνα διὰ τὴν ἔνωσιν καὶ εἰρήνευσιν τῆς χειμαζομένης Ἐκκλησίας.

Δι' αὐτό, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἄς ἀφιστάμεθα ἀπὸ τῶν κακοδόξως καὶ ἀντιεκκλησιαστικῶς φρονούντων, οἵτινες δυστυχῶς «περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν» (Α' Τιμ. α' 19). Ἐχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν, ὅτι πάντες «οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται» (Β' Τιμ. γ' 12), ἄς συνεχίζωμεν τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως καὶ Ὁμολογίας, προσευχόμενοι ὑπὲρ τῶν λοιδορούντων καὶ διωκόντων ἡμᾶς.

Καὶ ταῦτα, ἵνα τύχωμεν ζωῆς αἰωνίου, ὃ γένοιτο χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς Ὅν πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

+ Ὁ Ὀρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός, Πρόεδρος

(*) Ἐδημοσιεύθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ **Μαρτυρία**», ἀριθ. 2/Ἰανουάριος - Μάρτιος 1986, σελ. 27-28. Ἡ παροῦσα ἔκδοσις εἶναι ἐλαφρῶς βελτιωμένη.